

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 14C/45/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312215459
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Kostolanská
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2016:4312215459.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou JUDr. Lenkou Kostolanskou, v spore žalobcu: Slovenská sporiteľňa, a.s., v skratke SLSP, a.s., so sídlom Bratislava, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653, zast. Havel, Holásek & Partners, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Bratislava, Mlynské Nivy 49, IČO: 36 856 584, proti žalovanému: R. U., W.. XX. XX. XXXX, F. Š. XX, o zaplatenie 339,90 eura s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu 339,90 eura s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 339,90 eura od 11. 03. 2011 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietá.

Žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 82%.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou súdu dňa 12. 09. 2012, sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu istinu vo výške 339,90 eura s príslušenstvom. Svoj žalobný nárok odôvodnil tým, že žalovaný dňa 07. 04. 2005 uzatvoril so žalobcom Zmluvu o splátkovom úvere č. 0222576240 podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov, ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky pre poskytovanie úverov. Na základe uvedenej zmluvy poskytol žalobca žalovanému úver vo výške 979,21 eura, pričom žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky najneskôr do 10. 03. 2011 a to v pravidelných mesačných splátkach vo výške 26,88 eura so splatnosťou uvedenou v zmluve. Žalovaný v dobe od uzatvorenia zmluvy po konečnú splatnosť úveru splatil svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé splátky a spôsob ich započítania sú uvedené v listine transakcie na účte. Na základe uvedeného požadoval od žalovaného zaplatenie nielen dlžnej istiny, ale aj dlžné úroky vyčíslené ku dňu 03. 07. 2012 vo výške 41,27 eura, dlžné úroky z omeškania vyčíslené ku dňu 03. 07. 2012 vo výške 88,11 eura, úroky vo výške 17,7% ročne zo sumy 339,90 eura od 04. 07. 2012 do zaplatenia, ako aj úroky z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 339,90 eura od 04. 07. 2012 do zaplatenia a náhradu trov konania.

2. Súd vo veci najskôr rozhodol platobným rozkazom zo dňa 18. 12. 2012 č.k. 14RO/367/2012-34, zrušeným uznesením zo dňa 16. 01. 2014 č.k. 14RO/367/2012-49 z dôvodu nedoručenia platobného rozkazu žalovanému do vlastných rúk. Následne súd opätovne vydal platobný rozkaz zo dňa 22. 08. 2014 č.k. 14C/45/2014-57, avšak aj tento bol uznesením zo dňa 26. 07. 2016 č.k. 14C/45/2014-80 zrušený z dôvodu, že sa ho nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk.

3. Žaloba bola žalovanému doručená postupom podľa § 111 ods. 3 CSP, ako aj oznámená podľa § 116 ods. 2 CSP, pričom žalovaný sa k žalobe žiadnym spôsobom nevyjadril, skutkové tvrdenia v nej uvedené nepoprel.

4. Na výzvu súdu žalobca špecifikoval žalovanú sumu a uviedol, že žalovaný čerpal úver v plnej výške 979,22 eura dňa 07. 04. 2006. Čo sa týkalo špecifikácie sumy 469,28 eura uviedol, že táto suma pozostávala z istiny 339,90 eura, z vyčísleného riadneho úroku vo výške 41,27 eura a z vyčíslených úrokov z omeškania vo výške 88,11 eura. Suma 339,90 eura predstavovala súčet čerpania, kapitalizovaných úrokov, kapitalizovaných poplatkov po odpočítaní úhrad započítaných na istinu a to do dňa konečnej splatnosti úveru. Suma 41,27 eura bola vypočítaná tak, že úroky sa stávali súčasťou istiny len do dňa 10. 03. 2011 a od tohto dátumu boli úroky počítané zvlášť a táto suma za obdobie do dňa 11. 11. 2011 predstavovala sumu 41,27 eura. Čo sa týkalo sumy 88,11 eura tak, táto suma pozostávala z vyčíslených úrokov z omeškania odo dňa 10. 03. 2011 do rozhodného dňa, t.j. do dňa 03. 07. 2012 a to vo výške 8% ročne. S poukazom na uvedené zotrval na žalobnom návrhu a žiadal zaplatiť istinu vo výške 339,90 eura, kapitalizované úroky vo výške 41,27 eura, kapitalizované úroky z omeškania vo výške 81,11 eura spolu s úrokom vo výške 17,70% ročne zo sumy 339,90 eura od 04. 07. 2012 do zaplattenia a úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 339,90 eura od 04. 07. 2012 do zaplattenia, ako aj nahradíť trovy konania.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi, ako aj zabezpečenými na výzvu súdu podľa § 295 CSP a zistil tento skutkový a právny stav:

6. Dňa 07. 04. 2006 strany sporu uzavreli zmluvu o splátkovom úvere č. 0222576240, predmetom ktorej bolo poskytnutie splátkového úveru bankou dlžníkovi v sume, mene a za podmienok dohodnutých v tejto zmluve o úvere. Dlžník bol povinný za podmienok dohodnutých v úverovej zmluve poskytnutý úver splatiť, platiť úroky a plniť ďalšie podmienky dohodnuté v úverovej zmluve. Základné podmienky boli dohodnuté tak, že výška úveru predstavovala sumu 29.500 Sk, druh úveru - MINIúver do 10 minút, typ a výška úrokovej sadzby - pevná do konečnej splatnosti úveru, 17,70% p.a., spôsob poskytnutia úveru - jednorazovo bezhotovostne, poplatok za poskytnutie úveru - bez poplatku, poplatok za správu úveru - 50 Sk mesačne, výška splátky - 810 Sk, splatnosť prvej splátky - 10. 05. 2006, počet splátok 59, periodicita a splatnosť splátok - mesačne, k 10. dňu v kalendárnom mesiaci, konečná splatnosť úveru - 10. 03. 2011, spôsob splácania - v posledný deň kalendárneho mesiaca, spôsob splácania - inkasným spôsobom z inkasného účtu, ročná percentuálna miera nákladov 10,13%. Okrem toho súčasťou zmluvy boli aj obchodné podmienky a všeobecné obchodné podmienky. Rovnako tak žalobca predložil úrokové sadzby platné do 14. 07. 2009, teda v čase uzatvorenia zmluvného vzťahu, ako aj Sadzobník poplatkov a náhrad za celé zmluvné obdobie.

7. Z prehľadu transakcií vyplynulo, že poslednú operáciu žalovaný vykonal dňa 18. 11. 2010. Z výpisu z úveru taktiež vyplynulo, ako došlo k výpočtu dlžnej istiny, t.j. ktoré sumy v priebehu zmluvného vzťahu boli započítané na istinu a taktiež bola predložená prehľadná tabuľka, z ktorej vyplynulo, že nesplatená istina predstavovala sumu 339,90 eura a jej splatnosť nastala dňa 10. 03. 2011.

8. Podaním zo dňa 13. 07. 2012 žalobca oznámil žalovanému podanie žaloby a uskutočnil žalobnú upomienku. Zásielka sa však vrátila neprevzatá v odbernej lehote.

9. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

10. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

11. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

12. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 52 ods.3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

15. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v súčasnom znení, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v súčasnom znení, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

17. Podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka v súčasnom znení, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

18. Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že žaloba žalobcu je čiastočne dôvodná. V prvom rade bolo potrebné konštatovať, že predmetom daného sporu je zmluva o splátkovom úvere č. 0222576240, uzatvorená medzi stranami sporu dňa 07. 04. 2006. Túto zmluvu bolo z právneho hľadiska treba posudzovať jednak ako úverovú zmluvu, avšak taktiež bolo potrebné ustáliť, že ide o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, v dôsledku čoho zmluvné podmienky podliehali súdnej kontrole. Uvedené vyplynulo z toho, že vychádzajúc z dojednaných podmienok na strane dodávateľa bola banka a na druhej strane bola fyzická osoba, nekonajúca v rámci predmetu svojho podnikania, teda bolo potrebné ustáliť, že žalovaný pôsobil v pozícii spotrebiteľa a ako slabšia zmluvná strana si vyžaduje ochranu zo strany súdu a to v tom rozsahu, že súd je povinný z úradnej moci preskúmať správnosť požadovaných súm, ako aj skúmať to, či požadované sumy nevychádzajú z podmienok zmluvy, ktoré sú neprijateľné pre spotrebiteľa, pretože narúšajú rovnováhu práv a povinností.

19. V konaní nebolo sporu o tom, že žalovaný vyčerpal všetky poskytnuté finančné prostriedky, avšak dlžnú sumu neuhradil v plnom rozsahu. Už v priebehu zmluvné vzťahu sa dostával so splátkami do omeškania, v dôsledku čoho mu boli účtované zmluvné úroky z omeškania, a preto istina predstavovala súčet súm, pozostávajúcich z čerpania vo výške 979,22 eura, kapitalizovaných úrokov vo výške 535,05 eura, kapitalizovaných poplatkov a úrokov z omeškania vo výške 124,46 eura po odpočítaní uhradenej sumy vo výške 1.298,83 eura. S poukazom na uvedené súd ustálil, že žalovaný je povinný zaplatiť istinu vo výške 339,90 eura a to aj s príslušným úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 339,90 eur od 11. 03. 2011 do zaplattenia. Pri stanovení výšky a splatnosti úroku z omeškania súd vychádzal z toho, že ku konečnej splatnosti úveru došlo dňa 10. 03. 2011 a v tomto okamihu sa stala splatná nesplatená istina vo výške 339,90 eura a teda úroky z omeškania patria z istiny vo výške 8 % ročne (požadovanej žalobcom, nakoľko neprevýšila zákonom stanovenú výšku z omeškania) za obdobie odo dňa nasledujúceho po konečnej splatnosti úveru až do zaplattenia. Vo zvyšnej časti kapitalizované úroky z omeškania súd zamietol. Okrem toho mal za to, že keďže ku konečnej splatnosti úveru došlo dňa 10. 03. 2011, úroky vo výške 17,70 % a úroky boli požadované či už v kapitalizovanej ako aj nekapitalizovanej forme až odo dňa 11. 03. 2011, súd v týchto častiach žalobu žalobcu zamietol. Vychádzal pritom z toho, že v danom prípade síce ide o obchodno-právny záväzok, absolútny obchod, avšak uvedené nevylučuje, že ide zároveň aj o spotrebiteľský právny vzťah. Preskúmajúc zmluvný vzťah medzi

stranami sporu, s poukazom na to, že na strane dodávateľa bola banka a na strane odberateľa je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, súd bol toho názoru, že ide o spotrebiteľský právny vzťah, a preto dospel k názoru, že žalobcovi patrí úrok do konečnej splatnosti úveru a po konečnej splatnosti úveru mu patrí úrok z omeškania. V prípade, ak je dohodnuté niečo iné v zmluve o úvere, uvedené ustanovenie je neplatné v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvnú podmienku, ku ktorej sa žalovaný nemohol vyjadriť, teda nebola individuálne dojednaná a spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi účastníkmi konania. Súd pri zastaní tohto názoru vychádzal z uznesenia IV. ÚS 476/2012 z 18. 09. 2012, v zmysle ktorého Ústavný súd SR odobril názor odvolacieho a prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania /§ R 59/1998, 4Obo143/1998/. Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti, resp. konečnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Ústavný súd SR v citovanom ustanovení nekonštatuje, že by namietané rozhodnutie bolo možné považovať za svojvoľné, alebo zjavne neodôvodnené, resp. že by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu.

20. Súd zhrnúc vyššie uvedené dospel k záveru, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 339,90 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 339,90 eura od 11. 03. 2011 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti, t.j. kapitalizovaný úrok, ako aj nekapitalizovaný úrok vo výške 17,70 % ročne zo sumy 339,90 eura od 04. 07. 2012 do zaplatenia a tiež v úroku z omeškania prevyšujúcim obdobie od 11. 03. 2011 do zaplatenia, súd žalobu žalobcu zamietol.

21. O náhrade trov konania súd rozhodol tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 82% a to z dôvodu, že jeho úspech predstavoval 91%, neúspech 9%, teda celkový úspech bol v rozsahu 82% (91 - 9). K rozsahu úspechu súd dospel porovnaním predmetu sporu v časti istiny a vyhovujúcej časti žaloby v istine, nakoľko tieto sumy sú podkladom pre výpočet trov konania. Do istiny pre porovnanie úspechu pritom zahrnul aj kapitalizované úroky a úroky z omeškania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Levice písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.